

[Ministeren for Grønland]

spørgsmålet om 5 års problematikken, som jeg har svaret på.

Hr. Steen Folke stillede mig også en række spørgsmål, som jeg for norges vedkommende allerede har besvaret, og han efterlyste også, hvorfor sagen var blevet forsinket. Ja, vi har jo haft et valg, og vi har haft denne behandling i finansudvalget. Jeg ved ikke, om det er usædvanligt, at ministeren uden videre respekterer – det har jeg altså gjort – et ønske fra et mindretal i finansudvalget, og det er derfor, vi i øjeblikket står med sagen til behandling her i folketinget. Men jeg har en tro på, at folketingets partier, uanset hvilken holdning man i øvrigt kan have til de enkelte lovforslag, vil være positivt indstillet over for, at de vigtige lovforslag, der er i buketten her – ud af de 4 er der navnlig to, nemlig det forslag, vi står med her, om erhvervsudviklingsfonden og så tilskudslovgivningen for Grønland – kommer igennem ret så hurtigt, sådan at man i Grønland kan træffe de nødvendige foranstaltninger og begynde at planlægge økonomisk. Det er meget vigtigt for Grønland, at lovgivningen kommer igennem, og man har en god sædvane for, når det drejer sig om Grønlands lovgivning, en udpræget grad af forståelse herfor i folketinget.

Hr. Steenholdt og hr. Preben Lange var også inde på spørgsmålet om renteproblematikken, som jeg har svaret på; det skal jeg ikke gå nærmere ind på. Hvis der kan være ønsker herom, kan vi naturligvis drøfte det under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne endnu engang takke de forskellige partier, der har været positive over for denne lovgivning, fordi man har tilsagt en velvillig og hurtig behandling af lovforslaget.

Brusvang (CD):

På CDs vegne har jeg kun følgende bemærkninger:

Der er i det hele kun her tale om i lovforslagene nr. L 10 til og med nr. L 13 en konsekvenslovgivning, og med den begrundelse, som ministeren for Grønland har anført i bemærkningerne til lovforslagene, er vi principielt positivt indstillet over for forslagene. Det gælder altså ikke bare lovforslag nr. L 10, men det gælder principielt også de følgende.

Jeg har en enkelt særlig bemærkning om erhvervsudviklingsfonden og overførslen af

bevillingen dertil. Det er vores opfattelse, at vi også bør være positivt indstillet her, specielt fordi der jo er tale om en overgangsordning, noget, der nødvendigvis må klares af efter den nye hjemmestyreordning deroppe. Men vi sætter spørgsmålstegn ved, om der egentlig er tale om et juridisk krav. Det er der vel næppe, i hvert fald ikke for hele beløbet. Vi vurderer det derfor således, at der i et vist omfang er tale om en gestus fra den danske stat, men altså en gestus, som vi gerne vil være med til at stemme for og derfor stiller os positivt over for.

Den linje, jeg har givet udtryk for her, gælder også de følgende sager, og derfor vil jeg ikke tage ordet under behandlingen af disse.

Dorhmann (FP):

Hr. Preben Lange var så frimodig at kalde det obstruktion, fordi et enkelt parti havde interesseret sig for 71 mill. kr., som tilhører den danske stat. Jeg mener simpelt hen, at det er folketingsmedlemmers pligt også at beskæftige sig med sådanne beløb, som jeg kan forstå nogle herinde faktisk ikke regner for noget.

Men selvfølgelig skal hr. Preben Lange have lov til at kalde det, hvad han vil, og jeg skal af venlighed undlade at fortælle hr. Preben Lange, hvad jeg mener om grønlandske medlemmer, som her i tinget stemmer f. eks. for skatter og afgifter, for stop for udstykning af ejerlejligheder m. m., love, som slet ikke vedrører den grønlandske befolkning. Det skal jeg lade være med at kalde ved det navn, jeg mener det bør tildeles.

Men det er da helt klart, at dette beløb ikke er noget, man fra Grønlands side har krav på. Det er, som om nogle mener, at det er helt naturligt.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det grønlandske samfund ikke har haft nogen udgifter i forbindelse med de undersøgelser, der er foregået deroppe. Det er tidligere blevet oplyst, at koncessionshaverne var forpligtede til at betale udgifterne. Det vil jeg gerne have at ministeren her bekræfter. Der er tale om en ren og skær gave, en ekstraordinær gave må vi hellere sige, for ellers behandler vi jo de andre tilskud i forbindelse med finansloven, og det er dér, jeg mener de hører hjemme. Hvis ministeren mener, at det